

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: Drukkerij COLLEZ Naam. Maatschappij TONGEREN.

Huis C. VELGHE & Co

80-82, Maestrichtstraat, Tongeren.

DE BESTE STOFFEN. DE BESTE KLEEDEREN.

Vergeet niet onze 1° Handelsfoor van Tongeren te bezoeken.

Bloemen — Fruit — Landbouwproducten en Neerhotdieren

Tentoonstellingen van 9-16 SEPTEMBER

't IS KERMIS.

Niet meer als vroeger wordt er getracht naar de kermisdagen. 't Oude karakter ervan is geheel en al teloor gegaan in den maalstroom der nieuwe tijden van « brood en spelen ».

Over 'n vijftien-twintigtal jaren konden we nog de jollige vreugd van 't kermisvieren. Nu is 't alle zondags kermis. De menschen van onzen tijd hebben niet meer genoege aan drie dagen van rust en uitspanning zij zijn meer gevoon. Iedere zondag moet hen de volle maat gezeven worden van feesten en plezier maken, zoodanig dat ze in niets meer genoegen vinden en dat wat vroeger een heel dorp te been bracht nu ook enkel niet een schouderophalen of een glimlach wordt onthaald.

En toch 't is kermis: we zullen ons kunnen in diezelfde vermakten. We zullen weer onze familiefeesten, verjaardagen en kennissen kunnen grooten. Wederom zullen wij ze onthouden alsof het vroeger waren. Dat groot genoegen vooral brengt ons de kermis. We zullen weer eens ons hart kunnen ophalen; vertellen van vervolgden tijden, personen in berisping brengen die ons in de eeuwigheid zijn voorafgegaan en wier plaats aan de feestafteel openstaat of door jongeren is ingenomen.

En wie jaar in, jaar uit, niet geestes- en handenarbeid zijne plaats in de samenleving tracht te behouden of te verbeteren, mag wel eens rusten en uitblazen en opnieuw adem scheppen om met vernieuwde moed en lever aan 't werk te gaan.

Gelukkig die ze niet misbruiken door overdaad van wulpsheid of drank. Gelukkig, zeg ik, want voor hen laat de kermis geen vroeling na. Voor hen is 't kermis in den volen zin van 't woord.

Naar jaarlijksche gewoonte zal de Processie van O. L. V. van Tongeren haren omgang doen, om door tusschenkomst onzer Hemelmoeder, de patrones van Tonge, en Gods zegen over de stad en hare bewoners af te smeeken.

Met hare kostbare bannieren, hare zinnebeeldige groepen en tintelende kleuren zal de processie door onze versierde en beplazde straten trekken, en de eerbiedige bewondering der toeschouwers opwekken.

Dit jaar biedt onze kermis eene aantrekkelijkheid te meer aan dan de vorige jaren. Van 9 tot 16 September heeft, namelijk in de Gemeente Jongenschool, de 1e Handelsfoor plaats die bij onze medeburgers eene groote bijval behaald heeft. In schoon versierde stands, zullen de bezoekers de voornameste voortbrengsels van den Tongersch handel kunnen bewonderen.

Daaromvoren heeft op 12 en 13 September, in de lokalen van het koninklijk Atheneum, eene tentoonstelling van pluim en kleinvee plaats, en op 9 en 13 September in de zalen van het Stadhuis, eene tentoonstelling van bloemen en fruit.

Deze aantrekkelijkheden zullen voorzeker veel volk naar onze stad lokken, en een buitenkansje zijn voor de talrijke liefhebbers onzer streek.

Al onze kermisgasten, vrienden en kennissen, wenschen wij hartelijk welkom, en aan onze lezers en lezeressen eene vrolijke kermis.

en heiligste plichten. De onderrinding en de ontellare statistieken hebben klaar bewezen, dat het onderwijs buiten allen zedelijke invloed heel eenvoudige eene neutrale kracht tweez brengt, die 't kind zowet in eene goede als in eene slechte richting leiden kan. Men hoort wel eens zeggen: « Als men eene school opent, dan sluit men telkens een gevang ». Zulke woorden kunnen wel eens indruk maken op de domme massa, en diegenen bevochten die aan metingsprins gewoen zijn, maar nooit zullen zij eene overtuigende schenken aan ouders die dieper in de ziele kunnen kijken. Iedere nieuwe school sluit zeezins een gevang, omdat er boven het verstand nog eene andere kracht bestaat, die feitelijk 't verstand beheerscht en leidt en die bereikt is de wil van den mensch, die door eene gedurige zedelijke opvoeding zich aan de licht moet gewennen. Deze wilskracht is voor de ziel wat de ruiters is voor het paard. Vele pedagogen vragen dat de actieve zedelijke opvoeding, zij 't bijzonder in 't lager onderwijs, nodig zou doen gevoelen, ledig vak schenkt aan eene opvoeding in den diepen zin van het woord, rum zielezucht en de zedelijke vermoogens van den knaap te ontwikkelen en in 't dispezen van zijn hart de groote groedvrijheid te prenten op wief 't leven van iedereen deftig mensch stant. De atmosfeer der school zelf is dus waarlijk zedelijk, zij oefent noodzakelijk eene invloed uit op het geweten en het karakter. Als de onderwijzer zich dus niet tevreden stelt met de zedelijke opvoeding van zijn leerlingen, maar ook de andere vakken, naar inden hij geest zijn onderwijs met zijne zedelijke opvattingen door-dringt dan wordt hij waarlijk in den diepen zin des woorde een opleider, een zielevoerder. Dan is zijn inleid groot en het goede, dat hij in de ziele te weegbrengt is niet te schatten.

Denken onze lieve ouders daar genoege aan, nu vooral dat de groote keuze moet geklan worden?

Weten zij dat de onderwijzer feitelijk de richting aanduidt al die eens hante Levingen zullen nemen? Welna, alle scholen en alle onderwijzers zijn niet aanbevelenswaardig. Vooraleer vader en moeder de keuze eener school doen, moeten zij nazaken, niet zozeer of er in de school zieleleer wordt gegeven, maar wel op welke groedvrijheids de onderwijzer zijne zieleleer bouwt.

In vele scholen houdt men zich tevreden met eene onafhankelijke zieleleer, welke God niet als wetgever aanschouwt, maar welke enkel het gevolg is van eene overeenkomst tusschen menschen, omdat zonder zieleleer de maatschappij niet leefbaar is. Zulke zieleleer kan op haar eeren wel dehoon zijn, maar zij is noodzakelijk onvolgende.

In de verslagen van 't Opvoedingscongres gehouden in den Haag, wordt de onafhankelijke zieleleer door alle pedagoges als onnabichig betiteld. Zulke leer kan niet genoeg den wil van den kleine vormen omdat er eene hogere sanctie ontbreekt. Zulke leer is ook er veranderlijk, naar zij op zuiver menscheelijke opvattingen gebouwd is. In menige gevallen wordt die leer naar willekeur veranderd volgens de omstandigheden. Om dien wil van den jongeling en 't jong meisje de juiste, evenwichtige richting te geven, is er iets stevigens noodig, iets dat aanspraak kan maken op een Goddelijk gezag dat eeuwig en onveranderlijk is.

De onderwijzer moet op zijne heurt diepersoonlijk doordrongen zijn van hetgeen hij zijne leerlingen aanleert. De leerling moet waarlijk voelen dat hij het ernstig meent en dat zijn zedelijke onderwijz zie niet tot enige woorden beperkt. Welnu, sommige onderwijzers, partigianers der onafhankelijke zieleleer, aarzelen niet te verklaren dat zij niet alle vroegere overlevingen op zedelijk gebied willen afbreken, zij houden zelfs staande dat de moraal niet anders is dan de ontwikkeling van 't natuurlijke, van onze vernootens. Ook 't menschen in de « Revue de l'enseignement primaire » het volgende: « De persoonlijke moraal kan men gemakkelijker tot eene eenvoudige kwestie van gezondheidsleer herleiden ». Wat blijft er met zulke theorie nog over van onze christene zedeleer?

Zochast het kindje ter schole gaat, levert Koostira, in zijn boek « Zedelijke Opvoeding » wordt de leiding van den kleine door twee groepen van personen waargenomen: de ouders en de leerars. Deze worden in den echten zin doelenoten. Zij moeten in zake opvoeding en zedelijke leiding dezelfde gedachten deelen, zoodat 't hun genootschap tot onvruchtbaarheid geroepen. Hoe kan men als de hoofden elkaar 't raadplegen of in verschillende richtingen aansturen, in eene uiterste onderlinge zieleleer? Niets is echter moeilijker dan de vorming eener menscheelijke ziele. Om daarbij geen ontferming op te brengen, is 't voornamelijk volledige overeenkomst vereischt.

Vader en moeder denkt gedurende de dagen op twee groote verantwoordelijken. Het mat niet zelden, dat de omstandigheden, op goed, vallen-let-out, eene school, kintje voor de kinden. De school, heeft een overvloedig, enkel op het later leven, de leerlinge de school worden de groedvrijheids leiding waarop geheel ons leven zal worden opgetrokken.

Door de verrijking of overvloedig schulder en hore gann z over jonge knaapen op katholieke en zedelijke zieleleer.

zakke gevonden: een stuk gekweldijk verbrand been, een geldbeugel waarin ook stukjes loon, eveneens gekweldijk verkoolde en beblad scheermes, eene met bloed bevleete vrouwenkous, stukken van een verscheurd brief en stukken van een verscheurd portret.

Men hechte eerst naet veel belang aan deze vondst, daar de Londense studenten nog eens flauwe grappen uitrieten. Eenvoudig moest er een onderzoek worden gedaan en de stukjes zedeleer werden door den befaamden zene shier sir Bernard Spilbury, zedeleer van den pathologische museum onderzocht. Deze vier, ziele zonder aarzelen dat een stuk gekweldijk van een ongeveer 17-jarig kind in 't een af het jaar oud was, was het van 't laatste af werd.

Van hinnen kant had er de doctoren, van de verrijking op, lang in verstand met de fotografie, waarin de stukken met de stukjes gekweldijk verbrand, van de ziele is een 20-jarige zieleleer, pleger, was Hertog, die in de in 't laatste van 't Kring, was. Deze kon gemakkelijker, hore onschuld, zieleleer. De fotografie in kwestie was op drie exemplaren afgetrokken, waarvan twee aan leden hore familie z worden ziele. De derde is verstandig, zij moet niet hore verrijking maanden zieleleer.

Hare onderrinding schijnt nochtans eene nieuwe wegging aan het onderzoek gegeven te hebben: de politie zou reeds op een zo ernstig spoor zijn, dat van een man en van eene vrouw, die onlangs in hune woning, in den ontrook van Kingston, verrijking zijn.

Er zou, inderdaad, eene kindermoord in het spel zijn.

Fransche Wines. D. Leendeleer Stijk (Fransche Wines) is gebleef al een plaats waar men alken effecten, maar ook veel fruit verkooft. Inderdaad, de onafhankelijke zieleleer, verhandeld (7) worden, zijn zieleleer, en de laatste mag ook wel onze lezers eens doen lachen.

Een groot handelaar van de hofstand ging op woensdag met vier onderzichten, en had naar zijn dactylotype gegeven van niet na te laten alle brieven rijgelingen met zijn verrijking te zenden, hetzoon 't plecht-bewuste meisje dan ook op haar woord behoefde.

Reeds verbleef de handelaar gedurende acht dagen op den buiten, en genoot er van de zieleleer, toen het hem begon te egeren dat hij in 't tijdverloop nog niet eens een brief ontvangen had, nietgestande zijne bevelen.

Hij kon het dan ook niet langer afwachten en stuurde het lieve kind een telegram, waarin hij eindelijk plaatste: « Wanneer zoudt u geen leeren? »

De man moest niet lang naar het antwoord wachten, dat als volgt lude. « Kan niet zenden u hebt sieleleer metoegenomen. »

Inderdaad bij een nader onderzoek zijn zaken stelde de handelaar vast dat hij den sleutel nog steeds in zijn bezit had. Hij stak deze spoedig in een onslag en verrijking slezen met de volgende post.

Dan wachte de man weer geduldig op nieuws.

Maar weer verlijpen dagen en dagen zonder dat hij nieuws ontving, of de post hem ook maar het minste bracht dat op zijn gewoontelijk nagal zwarte koerier trok en hij beleemal niet meer begripen, zeleer de man in een Fransche, neen, Engelsche koleire, nam den trein en ging zieleleer eene spieet-maken hore of de vork wel aan den steel kon zitten. Hij komt dan te Londen aan en spoedig naar zijn zieleleer burelen, waar hij de oplossing van het raadsel vond.

Wij kunnen aan onze lezers dezelfde vraag stellen die de verteller aan zijn beurs vrienden deed: Wat denkt ge wel dat er was voorgevallen?

En evenals zij, zullen velen misseuten allerlei veronderstellingen maken. En toch was het zo eenvoudig mogelijk: de factuur had den onslag met den sleutel, in de bus gestoken die... op slot was.

Een gelukkige sterveling. — Op het oogdenlijk verbeert te Londen de heer Witte Paard Adelaar, een opperhoofd der Indianen en 107 jaar oud. De man vindt Londen een verschrikkelijke stad. Hij begrijpt niet hoe de menschen in zoon's stank en spektakel kunnen leven. Gedurende een dag, twee, drie jaar het, verklaarde hij 't wel eens interessant om zoon's groot gekkenhute van nabij te aanschouwen, maar verder haalt het niets uit. Leve de Rissche leere, het vrie veld, het wijde zieleleer de onenige rust. Het enige belangwekkende dat de urweleer in Europa wist te ontdekken waren strooboes. Daarvan neemt hij tweestuks mee naar huis: de verdere Europees te beselving doet hij ons ganne radelet. Hij moet er niets van hebben. Dat hij op 107 jaren leeftijd nog zo frisch als een vogel bevindt heeft hij volkens zijn overtuiging daarvan te danken dat hij een kleuring is. En hij is van plan minstens duizend jaar te worden, zoo goed bevalt het leven hore.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

De heer W. P. Adelaar is een gelukkig en een bewaarswaardig man. Hij is dit vooral omdat hij van alle blanke boschhavigen weten vrie is en omdat hij niet aan politiek doet. Van politiek wil hij niets weten en doet, naast een dagblad. Vandaar zijn bevelen, zijn levenskracht. Was dit niet het geval, deed hij wel aan politiek en las hij wel een dagblad dan zou hij al lang den weg van alle vleesch zijn gegaan van verrijking.

met een 16-jarig meisje en het koppel be-trak een woonst op den Grand Montrouge. Al spoedig werd gekonv en getwist omdat de vrouw zich slecht gedroeg en te werk ging als een kochtkoer, terwijl de man zorgzaam en ernstig was. Meermaals verliet de vrouw het zieleleer dak, keerde telkens terug en word dan ook met vreugde ontvangen. Zij kwam Vrijdag terug 's Namiddags gingen man en vrouw nog uit. Binst den nacht heeft de Anamië de ontroeping met een revolvenshot afgemaakt.

Zaterdag morgen hore zich een vreemde-ling in het politiek commissariaat aan en schreef ten proot aan de groote opwindig. De zieleleer merendeel eerst te doen te hore met een krankzinnige en poerden hem te bedaren, maar de vreemde liet zich op een stoel zakken, snikte als een kind en deed bescrijven dat hij iemand had zedeleer. Men ondervroeg hem en hij verklaarde Tevan te hore en dat hij 's nachts, zijn vrouw van een twist, doodscheermid, Na den moord had hij zijn woonst verlaten en heel den nacht in Parijs rond gewand. Voordat het commissariaat konment, besloot hij zich gevangen te geven. De politie bezocht hem in zijn adres en vond er inderdaad de jonge vrouw verwoerd te bed liggen. De doemenaar is opgesloten.

Viergramp. — EEN MINISTER VERKOOLD. — DE HEER BOKANOWSKI EN VRIJE ANDEERE PERSONEN OMGEKOMEN. — Het nieuws van een vroedelijk zieleleer, heeft Zondagvoormiddag, te Parijs groote opschudding verwekt. Welna verma men dat niemand minder dan de h. Bokanowski, minister van Handel, er het slachtoffer van was geworden.

Samen met de andere ministers nam de h. Bokanowski Zaterdag deel aan het verrijkingstoest van Pomerie, te Sumpkay. Zedeleer werd het minister van Handel zieleleer naar het uitlaar vliegveld te Toul, vanwaar hij opsteg, om deel te nemen aan een vliefoest in Antwerpen.

Nauwelijks had het toestel het plein verlaten, of het sloeg te gronde en vette dactylotype vuir. De bestuurder Hamis, minister Bokanowski en drie andere passagiers waren verrijking, vooraleer hulp kon geboden worden.

De oorzaak van het ongeluk is onbekend. Nadere bijzonderheden. — Over de liegframp verrijking niet nader, dat het ongeluk om 9 u. 15 gebleed is. Het vliegveld « Gibus » was amper twee minuten in de lucht, en bevond zich op 500 meter boven Croisde-Noye, toen het in een platter sloeg. De afgevoerde minister Bokanowski, de algemeene sekretaris van de rechtvaermaatschappij, de bestuurder Hamis, de werking-lindere Vidal en de maroonist Villers waren op die zieleleer zieleleer. Men vond de lijken verrijking onder het toestel.

Het verhaal van een ongetuige. — Een ongetuige van het ongeluk zag het vliegveld op een hoogte van ongeveer 150 meter plets rechts af zwenken, waarschijnlijk met de beoelening te landen. Het toestel sloeg naar bredren en kwam terecht op 100 meter van den was, die om het vliegveld loept. Dadelijk sloeg de vlammen uit en toen hulp opdaakte, bleef alleen een verrijkingde hoop over.

FRANKRIJK.

De ruitvinder van den champagne zieleleer, DOM PERRON. — In het zieleleer, Hantvillers bij Reims, van de zieleleer, op vroedelijke wijze de zieleleer van den Perron geveerd. Wie den Perron was 't een inderdaad, de keldermeester is geweest in het kelder van Hantvillers waar hij in 1875 is gestorven.

Dom Perron heeft de kunst uitgevonden om champagne het schijnbaar lakter dat de jonge wijn heeft, te doen horezen en is daarvoor eindelijk die vader van den champagne geworden, die aan zijn geestelend zieleleer voorleed en welken ge-bracht. En dat de streek zijn veldmeester heeft verrijking, hebben de feesten te Hantvillers bevesten.

Ut de vieren ontrook zijn de menschen toegestroomd, een geestelijke feeststet is door het land getroffen, aan het hoofd waarvan een priester schoude, die den kardinaal-antabisschop van Reims vertegenwoordigde. Deze priester en een andere geestelijke hebben besproken, gelouwen, waarin zij den keldermeester uit het kloost, ter hebben herdacht en de betrekken van zijn vinding geschet, besproken, die door kopers en keldermeesters, wijngaardieners en wijnhandelaars met voldoende zijn aangehoord.

De opschot trok vervolgens verder, met jonge meisjes aan het hoofd, die den champagne voorstelden in de klederdracht der druivenplukkers, met de kap op en den arm de mand, waarin de gouden druiven zijn opgetast.

Het drama van het wangedrag. — MAN DOODT ZIJN VROUW. — De genaemde Tehan, een jong Anamië, ingenieur-scheikundige, te Parijs, trouwde 2 jaar geleden

met een 16-jarig meisje en het koppel be-trak een woonst op den Grand Montrouge. Al spoedig werd gekonv en getwist omdat de vrouw zich slecht gedroeg en te werk ging als een kochtkoer, terwijl de man zorgzaam en ernstig was. Meermaals verliet de vrouw het zieleleer dak, keerde telkens terug en word dan ook met vreugde ontvangen. Zij kwam Vrijdag terug 's Namiddags gingen man en vrouw nog uit. Binst den nacht heeft de Anamië de ontroeping met een revolvenshot afgemaakt.

Zaterdag morgen hore zich een vreemde-ling in het politiek commissariaat aan en schreef ten proot aan de groote opwindig. De zieleleer merendeel eerst te doen te hore met een krankzinnige en poerden hem te bedaren, maar de vreemde liet zich op een stoel zakken, snikte als een kind en deed bescrijven dat hij iemand had zedeleer. Men ondervroeg hem en hij verklaarde Tevan te hore en dat hij 's nachts, zijn vrouw van een twist, doodscheermid, Na den moord had hij zijn woonst verlaten en heel den nacht in Parijs rond gewand. Voordat het commissariaat konment, besloot hij zich gevangen te geven. De politie bezocht hem in zijn adres en vond er inderdaad de jonge vrouw verwoerd te bed liggen. De doemenaar is opgesloten.

Viergramp. — EEN MINISTER VERKOOLD. — DE HEER BOKANOWSKI EN VRIJE ANDEERE PERSONEN OMGEKOMEN. — Het nieuws van een vroedelijk zieleleer, heeft Zondagvoormiddag, te Parijs groote opschudding verwekt. Welna verma men dat niemand minder dan de h. Bokanowski, minister van Handel, er het slachtoffer van was geworden.

Samen met de andere ministers nam de h. Bokanowski Zaterdag deel aan het verrijkingstoest van Pomerie, te Sumpkay. Zedeleer werd het minister van Handel zieleleer naar het uitlaar vliegveld te Toul, vanwaar hij opsteg, om deel te nemen aan een vliefoest in Antwerpen.

Nauwelijks had het toestel het plein verlaten, of het sloeg te gronde en vette dactylotype vuir. De bestuurder Hamis, minister Bokanowski en drie andere passagiers waren verrijking, vooraleer hulp kon geboden worden.

De oorzaak van het ongeluk is onbekend. Nadere bijzonderheden. — Over de liegframp verrijking niet nader, dat het ongeluk om 9 u. 15 gebleed is. Het vliegveld « Gibus » was amper twee minuten in de lucht, en bevond zich op 500 meter boven Croisde-Noye, toen het in een platter sloeg. De afgevoerde minister Bokanowski, de algemeene sekretaris van de rechtvaermaatschappij, de bestuurder Hamis, de werking-lindere Vidal en de maroonist Villers waren op die zieleleer zieleleer. Men vond de lijken verrijking onder het toestel.

Het verhaal van een ongetuige. — Een ongetuige van het ongeluk zag het vliegveld op een hoogte van ongeveer 150 meter plets rechts af zwenken, waarschijnlijk met de beoelening te landen. Het toestel sloeg naar bredren en kwam terecht op 100 meter van den was, die om het vliegveld loept. Dadelijk sloeg de vlammen uit en toen hulp opdaakte, bleef alleen een verrijkingde hoop over.

met een 16-jarig meisje en het koppel be-trak een woonst op den Grand Montrouge. Al spoedig werd gekonv en getwist omdat de vrouw zich slecht gedroeg en te werk ging als een kochtkoer, terwijl de man zorgzaam en ernstig was. Meermaals verliet de vrouw het zieleleer dak, keerde telkens terug en word dan ook met vreugde ontvangen. Zij kwam Vrijdag terug 's Namiddags gingen man en vrouw nog uit. Binst den nacht heeft de Anamië de ontroeping met een revolvenshot afgemaakt.

Zaterdag morgen hore zich een vreemde-ling in het politiek commissariaat aan en schreef ten proot aan de groote opwindig. De zieleleer merendeel eerst te doen te hore met een krankzinnige en poerden hem te bedaren, maar de vreemde liet zich op een stoel zakken, snikte als een kind en deed bescrijven dat hij iemand had zedeleer. Men ondervroeg hem en hij verklaarde Tevan te hore en dat hij 's nachts, zijn vrouw van een twist, doodscheermid, Na den moord had hij zijn woonst verlaten en heel den nacht in Parijs rond gewand. Voordat het commissariaat konment, besloot hij zich gevangen te geven. De politie bezocht hem in zijn adres en vond er inderdaad de jonge vrouw verwoerd te bed liggen. De doemenaar is opgesloten.

Viergramp. — EEN MINISTER VERKOOLD. — DE HEER BOKANOWSKI EN VRIJE ANDEERE PERSONEN OMGEKOMEN. — Het nieuws van een vroedelijk zieleleer, heeft Zondagvoormiddag, te Parijs groote opschudding verwekt. Welna verma men dat niemand minder dan de h. Bokanowski, minister van Handel, er het slachtoffer van was geworden.

Samen met de andere ministers nam de h. Bokanowski Zaterdag deel aan het verrijkingstoest van Pomerie, te Sumpkay. Zedeleer werd het minister van Handel zieleleer naar het uitlaar vliegveld te Toul, vanwaar hij opsteg, om deel te nemen aan een vliefoest in Antwerpen.

Nauwelijks had het toestel het plein verlaten, of het sloeg te gronde en vette dactylotype vuir. De bestuurder Hamis, minister Bokanowski en drie andere passagiers waren verrijking, vooraleer hulp kon geboden worden.

De oorzaak van het ongeluk is onbekend. Nadere bijzonderheden. — Over de liegframp verrijking niet nader, dat het ongeluk om 9 u. 15 gebleed is. Het vliegveld « Gibus » was amper twee minuten in de lucht, en bevond zich op 500 meter boven Croisde-Noye, toen het in een platter sloeg. De afgevoerde minister Bokanowski, de algemeene sekretaris van de rechtvaermaatschappij, de bestuurder Hamis, de werking-lindere Vidal en de maroonist Villers waren op die zieleleer zieleleer. Men vond de lijken verrijking onder het toestel.

Het verhaal van een ongetuige. — Een ongetuige van het ongeluk zag het vliegveld op een hoogte van ongeveer 150 meter plets rechts af zwenken, waarschijnlijk met de beoelening te landen. Het toestel sloeg naar bredren en kwam terecht op 100 meter van den was, die om het vliegveld loept. Dadelijk sloeg de vlammen uit en toen hulp opdaakte, bleef alleen een verrijkingde hoop over.

FRANKRIJK.

De ruitvinder van den champagne zieleleer, DOM PERRON. — In het zieleleer, Hantvillers bij Reims, van de zieleleer, op vroedelijke wijze de zieleleer van den Perron geveerd. Wie den Perron was 't een